

בש"פ 7822/16 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

**בש"פ 7822/16
בש"פ 9583/16**

כבוד השופט ס' ג'וברاء

לפני:

מדינת ישראל

המבקשת בבש"פ 7822/16
והמשיבה בבש"פ 9583/16

נ ג ד

המשיב בבש"פ 7822/16 והעורר פלוני
בבש"פ 9583/16

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996; וערר על החלטת בית המשפט המחויז, בניצחת מיום 23.11.2016 במ"ת 52362-07-15 שננתנה על ידי השופטת ת' נסימ שי

תאריך הישיבה: ט"ו בכסלו התשע"ז (15.12.2016)

בשם המבקשת בבש"פ 7822/16 עוזד מרון פולמן
והמשיבה בבש"פ 9583/16 עוזד מנוח רובינשטיין; עוזד מרון סעדון
בשם המשיב בבש"פ 7822/16
והעורר בבש"פ 9583/16 ::

החלטה

עמוד 1

1. בקשה שלישית להארכת מעצרו של הנאשם בבש"פ 5711/16 והמבקש בבש"פ 5855/16 (להלן: המשפט) מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים); וערר מטעם הנאשם על החלטת בית המשפט המוחזק בניצח (השופטת ת' נסימ ש') במ"ת 23.11.2016 מיום 52362-07-15, בגין נדחתה בבקשתו לעיון חוזר על ההחלטה לעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

כתב האישום

2. נגד הנאשם הוגש ביום 17.8.2015 כתב אישום מתוקן בן 13 אישומים המיחס לו שורה של עבירותimin חמורות, וביניהן עבירות של אינוס, מעשי סדום ומעשים מגונים. כן מייחסות ל הנאשם מספר עבירות של שיבוש מהלכי משפט, קבלת דבר במרמה בנסיבות חמירות ואוימים.

3. עובדות כתב האישום פורטו זה מכבר בהחלטות קודמות של בית משפט זה שנגעו לעבינו של הנאשם (בש"פ 5408/15; בש"פ 1714/16; ובש"פ 5711/16 ו-5855/15), וביניהן כאן בקצרה בלבד. על פי עובדות כתב האישום, בין שנת 2000 לשנת 2015 הנאשם שימש כראש ישיבה בעיר צפת ונחשב בקרבת קהיל מאמני כגורם רוחני מוסמך ומייעץ. לפי הנטען, הנאשם ניצל את מעמדו הדתי-רוחני כדי לבצע עבירותimin מסוימות שפנו אליו לעזרה, גרם להן להאמין כי הן סובלות מביעות רפואיות שונות והציג להן לט"ע בפתרון בעיות אלה בכר שיבצע בהן "טיפול רפואי הרפיה", אשר הוא למעשה פועלות מיניות. פעולות מיניות אלו הלוקו והחריפו עם התקדמותו "טיפול". אך, תחילת הנאשם הורה לנשים לגעת בגופן; להחדיר אצבעות וחפצים לאיבר מין; ולנהל עימו שיחות ווידיאו. בהמשך הנאשם אמר לנשים כי יש צורך שהוא יבצע את הטיפולים בעצמו, וכך היה נפגש עימן, נוגע בגופן ומחדיר אצבעותיו וחפצים לאיבר מין. בחלק מהמקרים הנאשם אמר לנשים שיש צורך כי יבצעו בו "טיפול רפואי" כדי לקבל ממנו "שפע ואור", ובמסגרת "טיפולים" אלה גרם לנשים לגעת בגופו ובאיבר מינו. בנוסף מייחסות ל הנאשם עבירות של שיבוש מהלכי חקירה בכר שנייה להשמד ראיות שהיו עשויות לה팔ילו וכן ניסה להימלט מן הארץ.

ההליכים עד כה

4. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המדינה בקשה למעצרו של הנאשם עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. בהחלטתו מיום 4.8.2015, בית המשפט המוחזק הורה על מעצרו של הנאשם עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו, זאת נוכח קיומה של תשתיית לכואירות מוצקה המלמדת הן על מסוכנות מגברת והן על חשש ממשי להשפעה על עדים ושיבוש מהלכי משפט (להלן: החלטת המעצר). לאור היקף חומר הראיות, בית המשפט דחה את בקשה המשפט להורות על הcntת תסוקיר מעצר בעניינו. ערר שהגיש הנאשם על ההחלטה (בש"פ 5408/15) נדחה על ידי בית משפט זה ביום 17.8.2015 (השופטת א' חיות), זאת לאור אופיו והיקף עבירותimin שבוצעו וחומרתן והמסוכנות הגבוהה הנש��פת מן הנאשם.

5. ביום 30.8.2015 הנאשם הגיע בקשה לעיון חוזר בהחלטת המעצר, אולם בקשה זו נמחקה לבקשתו ו בשל החלטת יציג. תחת בקשה זו, הנאשם הגיע ביום 27.10.2015 בקשה נוספת לעיון חוזר בהחלטת המעצר, בה טعن לכרכוםמשמעותי בעוצמת הראיות אשר יש בו כדי להביא לשחררו לחלוות מעצר, ותוך שהוא מעלה טענות של פגמים ביצוג הקודם. בהחלטתו מיום 3.12.2015 בית המשפט המוחזק קבע כי עיון מדויק בבקשתה העלה שה הנאשם אינו חולק

על קיומן של ראיות לכאורה, אלא על עצמתן, ואין בהחלהfest יציג, כשלעצמה, כדי להצדיק דין מוחודש בשאלת זו. בנוספץ צוין כי ככל שלא הוצאה נסיבה חדשה המצדיקה עיון מחדש בהחלטת המשפט - אין מקום לקבל את הבקשה. עירר שהמשיב הגיע על החלטה זו ונמשך בויזמתו לאור המלצה בית משפט זה (בש"פ 8422/15).

6. ביום 5.1.2016 המשיב שב והגיש בקשה לעיון חוזר ובה פירט את התיחסות בא כוחו הקודם לכשלים ביצוג אליהם טعن. בהחלטתו מיום 21.2.2016 בית המשפט המוחזק דחה את הבקשה, זאת מאחר שנמצא כי לא מתקיימות העילות המצדיקות עיון חוזר בהחלטת מעצר. עירר שהגיש המשיב על החלטה זו (בש"פ 1714/16) נדחה ביום 24.3.2016 על ידי בית משפט זה (השופט י' דנציגר), נוכח העדר הכרום בתשתית הראיתית הלכואית שהונחה נגד המשיב.

7. מחלפו תשעה חודשים ומשפטו של המשיב לא הסתיים, המדינה הגישה בקשה ראשונה להארכת מעצרו בתשעים ימים (בש"פ 3070/16), אשר התקבלה ביום 17.4.2016 על ידי בית משפט זה (השופט נ' סולברג).

8. ביום 13.6.2016 המשיב שב והגיש בקשה נוספת לעיון חוזר, נוכח חלוף הזמן ונוכח קיומה של בעיה בעדויתהן של שלוש מתלווננות, לטענתו. בהחלטתו מיום 17.7.2016 בית המשפט המוחזק דחה את הבקשה לעיון חוזר וקבע כי אין ממש בעינה בדבר שינוי נסיבות שכן אי העדtan של שלוש מתלווננות נעשתה בשל נסיבות רגשות ורפואיות, וממילא איןabei העדtan כדי לפגוע במאגר הראיתי, עת העידו זה מכבר עשר מתלווננות. בית המשפט חזר ועמד על מסוכנותו הבוראה והגבואה של המשיב, על השפעתו הרבה על קהל חסידי וועל החשש לשיבוש מהלכי משפט. לבסוף נקבע כי אין בסיוונה של פרשת התביעה כדי להפגח הששות אלו. עירר שהגיש המשיב על ההחלטה נדון יחד עם בקשה שנייה מטעם המדינה להארכת מעצרו (בש"פ 5711/16 ובש"פ 5855/16). ביום 8.8.2016 בית משפט זה (השופט י' עמית) דחה את עירר המשיב וקבע את בקשת המדינה, תוך שהוא חוזר על הטעמים שעמדו בבסיס החלטות קודמות של בית משפט זה.

9. ביום 10.6.2016 המשיב שב והגיש בקשה נוספת לעיון חוזר, במסגרת כרsum עובדתי בטענות המדינה, כפי שנלמד ממשייטת הריאות בתיק עד כה. לטענת המשיב, מעדיות המתלווננות עולה כי לא זו בלבד שהמדינה יותרה על העדtan של שלוש מתלווננות, אלא ששתי מתלווננות נוספות כל לא רואות עצמן כנונגעות מעשי המשיב. עוד המשיב גרס כי ממשייטת התקף הtgtלה מעורבותו של רב העיר צפת, הרב אליהו (להלן: הרב אליהו), בחקירה המשטרתית ובאיטור חומריה. לטענת המשיב, מעורבות זו מעלה חשש לכך שהרב אליהו הדיח את המתלווננות להיעיד נגד המשיב, תוך שימוש בהפחודות. המשיב הוסיף וציין כי ההגנה העבירה את מכשיר הפלפון של המשיב - שנטפס על ידי המשטרה עם מעצרו - למעבדת סייבר פרטית ששוחררה חומר רלוונטי שהושמד ממנו. חומר זה, לטענת המשיב, עתיד לחזק את טענת ההגנה שלו, לפיו מערכות היחסים שלו עם שתים מהמתלווננות היו בהסתמך. לבסוף, המשיב הדגיש את חלוף הזמן הרבה מיום מעצרו, באופן המחייב את בחינת אפשרות של חלופת מעצר הרטיטית.

בהחלטה מיום 23.11.2016, בית המשפט המוחזק דחה את בקשת המשיב והורה על המשך מעצרו, זאת מאחר שלא נמצא כי הבקשה מגלה שניי נסיבות המצדיק את קבלתה. ראשית, בית המשפט המוחזק ציין כי לא התקיים התנאי של חלוף הזמן ממועד ההחלטה הקודמת שנינתנה כחודיים וחצי עובר להגשת הבקשה. אשר לטענות המשיב לעניין מעורבותו של הרב אליהו, בית המשפט המוחזק קבע כי אין מדובר בשינוי עדכני של נסיבות, אלא טענותיו של המשיב בהקשר זה נבחנות על ידי הגורמים הרלוונטיים מזהה שנה. ביחס לטענותיו של המשיב הנוגעות לעדויתהן של המתלווננות

- נקבע כי טענות אלו נבחנו ונדונו במסגרת הבקשה הקודמת לעיון חוזר, וככל שהמשיב מעוניין להראות شيئا' נסיבות, עליו להצביע על דבר מה שאריע לאחר שניתנה ההחלטה. בכל הנוגע לעובדות חדשות שהתגלו מניתוח הנתונים מכישר הפלפון של המשיב, בית המשפט המחויז קבע כי לא זו בלבד שההתכתיות נוגעות למתלוננת אחת בלבד מתוך שתים עשרה מטלוננות, עניינה אינו משлик על יתר הריאות בתיק, אלא שלגופו של עניין, אין בהן כדי ללמד על אופיו הראשוני של הקשר. על כן, הבקשה נדחתה. על החלטה זו הוגש העrrר לפני.

10. אשר למהלך הדיונים בתיק העיקרי, הרי שבקרה יתואר כי לאחר שהסתימה פרשת התביעה, ביום 14.7.2016 החלה פרשת ההגנה. עדותו הראשית של המשיב הסתיימה ביום 12.9.2016 והחלה חקירותו הנגדית. חיים קבועים שלושה דינמי הוכחות לסיום פרשת ההגנה - ביום 10.1.2017, ביום 23.1.2017 וביום 6.2.2017.

בש"פ 7822/16 ובש"פ 9583/16

11. המשיב טוען בעררו כי לא היה מקום לדוחות את בקשתו לעיון חוזר. לטענת המשיב, בית המשפט המחויז שגה בקבעו כי לא חל שינוי נסיבות המצדיק את קבלת הבקשה לעיון חוזר. אך, המשיב גורס כי הדיון בבקשתה לעיון חוזר התקיים במועד שבו הסתיימה פרשת התביעה ובטרם נפרשה בפני המשיב התמונה המלאה. לטענת המשיב, מהעדויות עד כה עולה כי המטלוננות לא רואות עצמן כנפגעות עבריה; כי לא התקיימה עבירה של השמדת ראייה, באשר המשיב הוא לא זה שמחק את ההתכתיות עם המטלוננות; וכי הרב אליו פעל להשמדת ראיות מצוקה. כל אלו, לשיטת המשיב, יש בהם כדי להוות נסיבות חדשות המשפיעות על המאגר הריאיתי הקיים בתיק. זאת ועוד, המשיב חוזר וטוען כי הממצאים מניחו מכישר הפלפון שלו במעבדת הסיבר מגלים תמונה מנוגדת לזה שהציגה המטלוננט הרכלונית בעדוותה. לטענת המשיב, נתון זה, יחד עם העובדה שהמדינה יותרה על העדרן של שלוש מטלוננות יחד עם העבודה שישן מטלוננות שלא רואות עצמן כנפגעות - מהוות קריסום ממשמעותית בתשתיית הריאית הלאומית בתיק. בנוסף המשיב חוזר וטוען כי עניינו מעולם לא נבחן על ידי שירות המבחן והקביעות בדבר מסוכנותו הין חסרות בסיס. לבסוף, מצין המשיב כי הזמן הממושך בו הוא שווה במעט - 17 חודשים - יש בו כדי להביא לשינוי נקודת האיזון באופן המחייב את בחינת אפשרות שחרורו לחלופת מעצר הרםטייה.

12. המדינה, מצדיה, מתנגדת לשחרורו של המשיב לחלופת מעצר ומבקש להורות על הארכת מעצרו, בהתאם לבקשתה. בהקשר זה המדינה אוחזת בהחלטת בית המשפט המחויז וטענת כי אין מקום להתערב בה. לדידה של המדינה, הבקשה לעיון חוזר אינה מוגלה כל עילה להתערבות בהחלטת המעצר ולא מצבייה מודיע יש לשנות מהחלטותיו הקודמות של בית המשפט המחויז.

אשר לבקשתה להארכת המעצר, המדינה טוענת כי המעשים המיוחסים לו ונסיבותיהם מלמדים על המסוכנות הרבהה הנשקפת ממנה. נטען כי המשיב ניצל את מעמדו כרב בקהילה ובמשך שנים ביצע מספר רב מאוד של עבירות מי בשתיים עשרה נשים. המבקשת מוסיפה וטעינה כי עניינו של המשיב נבחן על ידי בית משפט זה במסגרת שלושה ערים, בהם לא נמצא כי חל כרกรรม בעילות המעצר. בנוסף, המדינה מצינית כי מהמשיב עולה גם חשש לשיבוש הליכי משפט, לאור העובדה שניסה למנוע מהמטלוננות לספר על מעשייו ולאור העובדה שנייה לבסוף מהארץ מספר שבועות לפני הגשת כתב האישום. לבסוף, המדינה גורסת כי קצב התקדמות ההליך בתיק העיקרי משביע רצון.

דין והכרעה

עמוד 4

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

13. לאחר שעניינו בבקשתו ובערר, על נספחיםם, ושמעתה את טענות הצדדים בדיון שנערך בפניו, הגעתו לכל מסקנה כי דין הבקשה בבש"פ 7822/16 התקבל ודין העור בבש"פ 16/9853 להידחות, כפי שיפורט להלן.

14. אפתח תקופה בערכו של המשיב. אכן, צדק בית המשפט המחויז וצדקה המדינה בכך שבנסיבות העניין לא מתקיימות הערות לעיוון חוזר בהחלטה על מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים (ראו והשוו: סעיף 52(א) לחוק המעצרים). כאמור, עיקר עררו של הנאשם נשען על מספר טענות אשר לשיטתו עלות כדי כרשם ממשמעותי בתשתיות הראייתית הכלכליות נגדו. ואולם, הלכה היא כי לצורך הוכחת טענה זו, יש להצביע על "כרשם ממשמעותי ומהותי" במערכת ראיות התביעה המצביע על כך שהטיסיים לזכיו של הנאשם על הטיסיים להרשעתו" (ראו: בש"פ 4340/16 מדינת ישראל נ' בהרי, בפסקה 7 (9.6.2016) (להלן: "ענין בהרי"); בש"פ 2296/16 ח'ג'ג נ' מדינת ישראל, בפסקה 15 והאסמכתאות שם (15.5.2016); בש"פ 6740 פרץ נ' מדינת ישראל, בפסקה ה(2) (3.9.2006)). בעניינו, לא מצאת כי עולה בידי המשיב להביע עדותה באשר למשקל טענותיו ביחס להליך העיקרי. ואביהיר.

15. ראשית, המשיב טוען כי חיל כרשם בעדותות המתלוננות, באשר המדינה יתרה על העדת שלוש מהן; שתיים נוספות העידו שהן לא רואות עצמן כנפגעות; וביחס לשתיים נוספות, טוען כי הנאשם מחזק בראיות כי הן יהלו מערכת יחסי אינטימית מרצון עימו. לא מצאת כי טענות אלו מהוות כרשם בראיותلقאה. כפי שציינה באת כוח המדינה בדיון בפני - העובדה שלשלוש מתלוננות בחרו לוותר על עדותן בבית המשפט, אינה מוכיחה כי הנאשם לא ביצע המיעדים המียวדים לו, ומילא אין משמעות כי המדינה מווורתה על האישומים בגין ביצוע העבירות במתלוננות אלו. זאת ועוד, טוענה זו של הנאשם נתענה וקיבלה התייחסות במסגרת בקשה זו חוזר ולכן, לא מצאת כי מדובר בנסיבה חדשה שהתגלתה או בשינוי נסיבות. אשר למצלונות שלכאורה לא תופסות עצמן כנפגעות עבירה - לא זו בלבד שטענה זו לא בסוסה כבדעי, ואפשר שמדובר בפרשנות של המשיב לעדות המתלוננות, אלא שלא ברור מהי נפקותה. בנוסף, אף נסיבה זו הייתה ידועה בעת הגשת הבקשה הקודמת לעיוון חוזר, ولكن אף היא אינה עולה כדי נסיבה חדשה או שינוי נסיבות. אשר לחומר הסביר אשר נתקבל לאחרונה - הרי שטיבם של חומרם אלה טרם הוברר על ידי הערקה הדינונית, ומילא ההליך דכאן אינו המקום הנכון לבירור משקל החומר החדש שהתגללה, אם בכלל. שנית, לעניין הטענות שמעלה המשיב ביחס למעורבותו של הרב אליו - הרי שעמדותיו של הרב אליו נסתימה זמן רב לפני הגשת הבקשה לעיוון חוזר שבעניינו, וטענות אלה אין עלות לכדי שינוי המקרים בחומר הראיות. סיכומו של דבר, דין של טענות המשיב המצביעות לעיל להיבדק במסגרת ההליך העיקרי בעניינו, על אחת כמה וכמה משעה היה נמצא בשלב מתקדם (ראו והשוו: ענין בהרי, בפסקה 8; בש"פ 5069/06 גואטה נ' מדינת ישראל, בפסקה 5 (19.7.2006)).

16. אשר לטענותו של המשיב כי לאור חלוף הזמן השטנה האיזון בין האינטרסים העומדים בסיס מעצרו לבין זכותו לחירות - אעמוד עליה במסגרת בחינת בקשה המדינה להארכת מעצרו של הנאשם.cidוע, בעת בחינת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, על בית המשפט להידרש, בין היתר, לתקופת מעצרו של הנאשם; לפחות התקדמות ההליך; למסוכנות הנשקפת מהנאשם; לעברו הפלילי; ולהוחמת המעשים המ惋ים לו (ראו: בש"פ 8727/16 מדינת ישראל נ' אנטונוב, בפסקה 11 (22.11.2016))). בעניינו, יש ליתן את הדעת למסוכנות הגבואה הנשקפת עד היום מן המשיב, הנובעת מאופי המעשים המ惋ים לו ומהתחום הנלווה להם. כפי שצוין במסגרת ההחלטה התקומת ההחלטה; של בית משפט זה בעניינו של המשיב - המשיב ניצל את אמוןנו של המתלוננות ואמוןנו בו כדי לבצע בהן מעשים מינימום וחמורים, ולאחר מכן אף ניצל את מעמדו כדי להשתיקן ולמנוע מהן לחשוף את מסכת האימים שעברו. על כן, מצאת כי בשלב מתקדם בו נמצא ההליך העיקרי, יחד עם המסוכנות הגבואה הנשקפת מן המשיב והחשש משיבוש הליך משפט, מצדיקים את המשך מעצרו. יעיר בהקשר זה, כי המדינה הצהירה במעמד הדיון כי החשש משיבוש הליך

משפט לא כהה עם הזמן, זאת לאור העובדה שהמשיב מגד סביבו קהילת מאמינים גדולה ולאור העובדה שהמתלוננות עדין סובלות מלחצים שמופעלים עליה. נכון האמור, סבורני כי בנסיבות אלה חלופת המעצר אינה יכולה לסוכן והמשר מעצרו של המשיב מתחייב.

17. בטרם סיום יעור כי לא נעלמה מעוני העובדה כי במסגרת תקופת הארכת המעצר המבוקשת קבוע מועד הוכחות אחד בלבד. במסגרת הדיון שנערך בפניו הצעתי לצדים כי אבקש מבית המשפט המוחזק לקבע מועד הוכחות נוספים, אולם הצדדים כי הדבר בלתי אפשרי, נכון העובדה שהמשיב-Amor להעביר לידי המדינה את חוות דעת המומחה ביחס לחומר הסייע, וזאת עד ליום 1.1.2017. לאור זאת, ומאחר שלא ניתן להמשיך בהוכחות בטרם תתרירנה טענות המשיב בהקשר זה - לא ניתן להורות על הקדמה מועד הוכחות.

18. סוף דבר, הבקשה מתתקבלת והערר נדחה. מעצרו של המשיב מואר בזאת בתשעים ימים החל מיום 21.10.2016 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 15-07-52345 בבית המשפט המוחזק בנצרת, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"ח בכסלו התשע"ז (18.12.2016).

שפט